

REPUBLIKA HRVATSKA
SPLITSKO-DALMATINSKA ŽUPANIJA
GRAD SUPETAR
JEDINSTVENI UPRAVNI ODJEL

Odsjek za komunalno redarstvo

VODITELJ ODSJEKA

KLASA: 340-09/18-03/06
URBROJ: 2104/01-03-06/1-18-2

Supetar, 19. lipnja 2018. godine

Gđa. Jugana Sinovčić
Mail: juganica@vip.hr

Predmet: Naplata parkiranja na označenim parkirališnim mjestima
za vozila invalidnih osoba, odgovor, dostavlja se,-

Poštovana,

nastavno zaprimljenom upitu uz dostavljeno mišljenje Pravobraniteljice za osobe s invaliditetom, a u svezi naplate parkirališnih mjesta za vozila invalidnih osoba na citiram „centralnom parkiralištu u tr. luci kojim upravlja komunalno društvo Grad“, pozivajući se pri tome na zakonske odredbe, navodim slijedeće;
nije mi poznato koji zakon ili na zakonu utemeljeni propis nalaže organizatorima naplate parkiranja da mjesta koja su predviđena za parkiranje vozila invalidnih osoba moraju biti besplatna, odnosno bez naplate. Volio bih kada se pozivate na propis da eksplicite navedete o kojem se propisu točno radi, uz navođenje članka, odnosno stavka istog koji regulira ovu materiju.

Podsjećam, kako je na predmetnom parkiralištu u trajektnoj luci, dok se radilo o zatvorenom tipu parkirališta sa poluautomatskom naplatom parkiranja, bila na snazi odluka o mogućnosti parkiranja vozila invalidnih osoba za prva dva sata bez naknade i to na bilo kojem parkirališnom mjestu, a ne samo na posebno označenim mjestima za vozila sa znakom pristupačnosti. Međutim, ove godine organizacija naplate parkiranja na predmetnom parkiralištu promjenjena je u automatsku (što znači bez nazočnih djelatnika parking službe), pa je nemoguće obavljati kontrolu korištenja znaka pristupačnosti.

Naime, u Pravilniku o znaku pristupačnosti (NN br. 78/08 i 87/14), u članku 2. stavku 4. stoji; „Znak pristupačnosti važi samo kada vozilom upravlja osoba s invaliditetom iz stavka 1. ovog članka ili se ta osoba nalazi u vozilu.“, a nastavno stavak 5. istog članka glasi; „Pravo koje proizlazi iz znaka pristupačnosti ne može koristiti osoba koja nije osoba s invaliditetom“.

Iz navedenog može se zaključiti da samo invalidna osoba na koju glasi znak pristupačnosti može koristiti prava koja se njime ostvaruju, a ne vozilo koje glasi na invalidnu osobu, što je u praksi nažalost čest slučaj zlorabe koja se u ovom konkretnom slučaju ne može kontrolirati, pa je i organizacija naplate parkiranja na istom uređena kao naprijed navedeno.

S poštovanjem,

